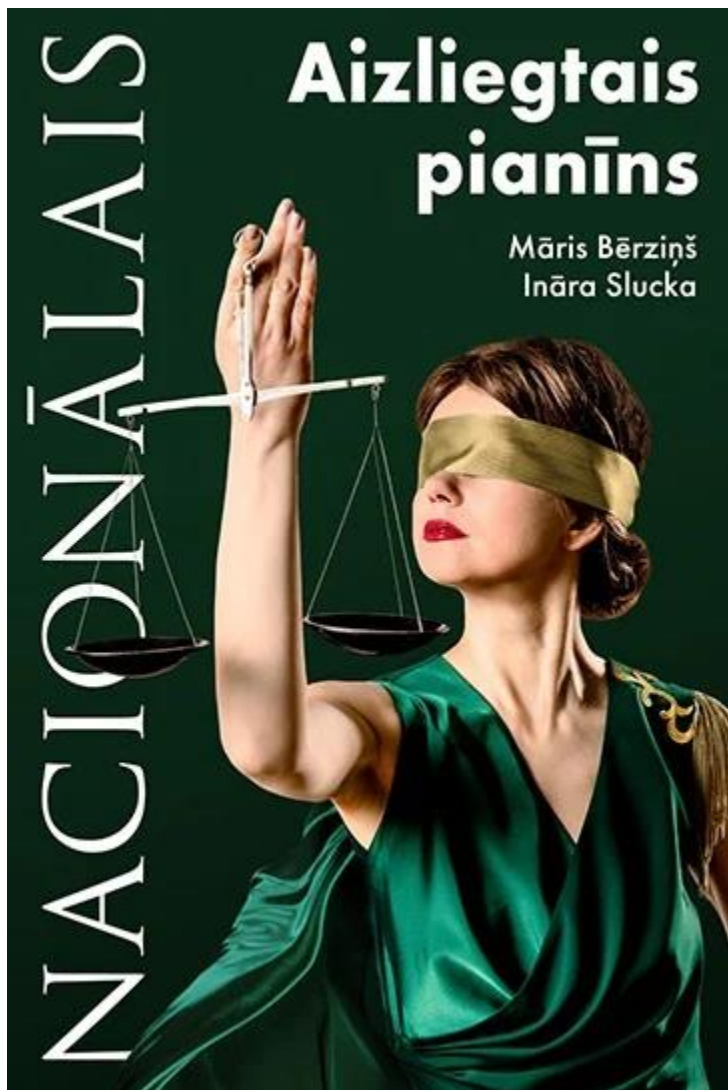

Ulbrokas vidusskolas 10.-12.klases skolēni šī gada 23. februāra vakarā bija sastopami Latvijas Nacionālajā teātrī, lai kopīgi izjustu pēc Māris Bērziņa grāmatas un Ināras Sluckas režijas tapušās traģikomēdijas “Aizliegtais pianīns” noskaņu.

Lūk, iespaidi:

“Asprātīgi, bet tajā pašā laikā reālistiski tiek attēlota mūsdienīga situācija, kurā vēlies palīdzēt, bet kādas augstāk stāvošas amatpersonas sabiedrību vēlas ierobežot, ar neizskaidrojamiem likumiem un aizliegumiem. Bērnodārza vadītāja nespēj tikt galā ar visu likumu un regulu izpildi, pēc tam, kad viņu bērnodārzam vēlas uzdāvināt pianīnu. Audzēkņa mamma vēlējas to dot kā dāvinājumu, bet valsts iekārtu dēļ, labais nodoms, pārvērtās par īstu pārdzīvojumu un problēmu sākumu visām iesaistītajām pusēm. Manuprāt, amatpersonām kādu retu reizi vajadzētu nedaudz vieglāk paskatīties uz parastām, ikdienišķām situācijām un ļaut tām notikt. Būt ne tikai labiem amata veicējiem, bet būt arī reāliem, saprotošiem un nenosodīt cilvēkus, kuri rod labumu sabiedrībai.”

Elza R., 10.kl.

“Izrāde bija par kādu pavisam nevainīgu notikumu, kad valsts amatpersona sava dēla bērnodārzam uzdāvina sev nevajadzīgas klavieres jeb pianīnu. Šis notikums izraisa daudz pārpratumu, no kā visvairāk cieš bērnodārza vadītāja. Man patika skatuves noformējums, tā doma, ka skatuve ir vairākos slāņos, aktieru spēle, īpaši Ditas Lūriņas un Aināra Ančevska. Lai gan tā ir komēdija, patiesi un no sirds smieties negribējās. Šķiet, ka daudziem izrādes notikumiem un personāžiem es varētu piemeklēt prototipus sev apkārt. Mūsu ikdienu ik uz soļa pavada neskaitāmi ierēdņu izstrādāti likumi, noteikumi un vadlīnijas arī saistībā ar skolu. Dažbrīd tie šķiet tik absurdi, varētu pasmieties, ja vien tie nebūtu realitāte un aiz tiem nestāvētu cilvēks.”

Tīna, 10.kl.